



שבת בברכה

מגישות חג"צ ד"ר אביעזר ברכר שליט"א

שע"י עמותת ברסלב חינוך והסדר

סיון תשע"ח

ג'ליון מס' 8

דבר המוסדות

ימים אלו, הימים הקדושים והנעלים של קבלת התורה הם מהמאפיינים והמוטבים המיוחדים של מוסדותינו הקדושים שכל מטרותם היא הרבות תורה ויראת שמים בדרכו המיוחדת של מורינו הרב שליט"א.

בתקופה זאת התקיימה בכל המוסדות פעילות נפלאה וענפה לחזק את התמדת הלימוד, כידוע היטב כמה מורינו הרב שליט"א חזר אלפי ורבות פעמים שהעיקר הוא הלימוד בהתמדה ובעיון ושרק בכח זה נזכה להתחזק ולהתגבר ולעמוד איתן נגד כל נחשולי הנסיונות ופיתויי הרחוב.

בכדי לחזק את ענין הלימוד אצל הילדים הצעירים גם בזמני הפנאי, בפרט עכשיו בשבתות הקיץ הארוכות. הקימו בימים אלו, כראוי וכיאה לימים הקדושים שבהם קיבלו את התורה. מסגרת חוויתית לשבת קודש - בכל שבת אחרי צהרים מתאספים ילדי החמד ומקיימים איתם לימוד ופעילות מיוחדת ומגוונת למשך שעותיים במבנה התלמוד תורה נחמת ציון קרוב לבית הכנסת של מורינו הרב שליט"א.

להפצת העלון ברחבי הארץ
03-3080765

דברי אלוקים היים

מאמר מאת מורינו הרב שליט"א

בסיני פסקה זוהמתן

מתן תורה זה כנגד עולם האצילות. פסח זה כנגד עולם הבריאה, נסעו על כנפי נשרים. סוכות זה כנגד עולם היצירה, הסכך זה מפסולת גורן ויקב, "מגִרְנֶךָ ומִיִּקְבֶּךָ". שבועות זה כנגד עולם האצילות, וזה מה שאנו אומרים "אלו קִרְבָּנוּ לִפְנֵי ה' סִינִי, וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה, דִּינֵנו". מה היינו עושים בהר סיני בלי התורה, אלא מיד שבאנו אל הר סיני פסקה זוהמתן. "בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְּבַר סִינִי" - כבר קיבלנו את התורה מיד שבאנו אל מדבר סיני. לא כתוב תאריך. "בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְּבַר סִינִי".

רש"י מסביר שלא היה צריך לכתוב, אלא "ביום ההוא". אלא באמת הם לא היו צריכים את מתן תורה, כי האיברים צעקו, העיניים צעקו "אל תפתחו אותנו". כל הרמ"ח איברים והשס"ה גידים צעקו את המצוות שלהם. כאשר באו להר סיני העיניים צעקו אל תפתח אותי, כמו שרבנו אומר בתורה ס"ה, לדחוף את האצבעות לתוך העיניים, לא להסתכל על העולם הזה, כמו שהולכים באמצע המדבר ופתאום נדמה שרואים מעיין ועצים ואח"כ רואים שזה כלום. ר' פנחס מקוריץ אומר שבאמת קבלת התורה לקחה 72 שעות. זה היה היום הכי ארוך, כי כל דיברה ה' אמר ופרחה נשמתן והם עפו 12 מיל וחזרו. כשעמדה השמש ליהושע בן נון, יש אומרים שהיום התארך ב- 40 שעות ויש אומרים ב- 60 שעות..

בעל הסמיכת חכמים מסביר, כשמשוה עלה למרום להוריד את התורה, והקב"ה התחרט כבר מלתת את הלוחות, וזה היה דין של שניים או חזין בטלית, כמובא בשמות רבה (פר' כי תשא פרשה מ"ז, ובירושלמי תענית ד, ה). "הלוחות היו ארכן ו' טפחים ורחבן ו', והיה משה אוזח בטפחיים, והשכינה בטפחיים, וטפחיים באמצע". שני טפחיים שאחז משה כנגד תורה שבע"פ. שני הטפחים שבאמצע. כנגד סודות התורה זה החידושים שהצדיקים מגלים לנו בכל דור, ושני טפחים שאחז הקב"ה זו התורה דעתיקא סתימאה וזה הליקוטי מוהר"ן, שמשח יגלה את השורש של ההשגות שרבינו גילה ויוריד את זה עשרת אלפי פרסאות מאיפה שהשגות אלו השתלשלו, וכך הוא ינהיג אותנו.

וכיון שחטאו ישראל במעשה העגל, ביקש הקב"ה לחטפן מידו, כי ברגע שה' נתן את הלוחות מיד קפץ העגל, וביקש הקב"ה לחטפן מידי משה, וגברה ידו של משה וחטפן ממנו, והוא שהכתוב משבח בסוף ואומר "ולכל היד החזקה". "יֵיֵא שְׁלֹמֹא", שלמשה ייאה שלום. [וגירסת היפה מראה היא] "יֵיֵא שְׁמֹאלָה עַל יָדָא דַּגְבַּרְתָּ עָלֵיהּ מִינְאִי", שכביכול שמאלו של משה גברה על ימינו של הקב"ה. לכאורה איך אפשר להבין זאת, שגברה שמאלו של משה על ימינו של הקב"ה, אלא צריך לדעת שהכל עניין של בחינות ומשה רבינו שהוא בחינת הצדיק מעוררת רחמים הנמשכים מעתיקא קדישא שעל ידי זה נמתקים כל הדינים ומעוררים רחמים על עם ישראל

פעילות מוסדותינו

- ת"ת וגני ילדים "נחמת ציון" ■ ישיבה לצעירים "חכמה ודעת" ■ כולל אברכים העיר העתיקה ■ כולל אברכים להוראה
- התאחדות האברכים הצעירים ■ חבורת בני הנעורים לבחורים ■ חברה לילדים "כרם ציון"
- בית ספר וגני בנות "באר מרים" ■ סמינר "נתיבות בית יעקב ברסלב" ■ שיעורים לקירוב רחוקים ברחבי הארץ
- מכון להפצת דיסקים וספרים ■ קרן עזרה לנזקקים ■ חלוקת קמחא דפסחא ■ סלי שבת לנצרכים

לזכות לקחת חלק באחזקת המוסדות הקדושים חייגו 6148*



רבני הערים - מלוקט משיעוריו של מורינו הרב שליט"א

מעניין נטילת ידיים: כאשר נוטלים ידיים לילד כשהוא קטן בזה גורמים שיהיה לו יראת שמיים. וזה מקדש מאוד את האדם מקטנותו. בשו"ע סימן ד': 'דקדק לערות עליהם מים שלש פעמיים כי רוח רעה שורה עליהם'.

מובא בספר 'קדוש ישראל' על ר' ישראל מויד'ניץ - הוא היה בודק את הנכדים שלו. כשהנכדים שלו היו בני 4-5 בערך. יום אחד הוא רואה שהם לא שמים קערות לנטילת ידיים ליד המיטה, הוא אמר 'מה קרה פתאום שהם לא שמים קערות מים ליד המיטה?'

הילדים אמרו לו 'המלמד בחיידר אמר שאנחנו ילדים קטנים וזה לא כל כך דבר חשוב'. מיד הסבא קדישא ר' ישראל מויד'ניץ נתן הוראה לפטר את הרב'ה הזה.

קראנו שני סעיפים מהלכות נטילת ידיים, שאדם ייקח על עצמו לקיים את הסעיפים האלה. לשים קערה ליד המיטה, אפילו אתה ישן שעה, ואפילו באמצע היום. זה מוריד את הרוח רעה, כי אדם אם רוח רעה מזה הוא נהיה עצבני, מזה הוא נהיה כעסן.

להתרגל להשים קערה ליד המיטה, זה הלכה! והזהר אומר שאסור ללכת ד' אמות! זה הלכה ממשי! וצריך לקיים אותה מגיל קטן שכבר יודע להגיד 'תורה ציווה לנו משה מורשה קהילת יעקב' צריך לשים לו את זה.

ה'חתם סופר' - לא היה נותן סמיכה לשחיטה אם לא היה יודע שאדם שם קערת מים ליד המיטה. למדתי ב'כפר חסידים' ישר לימדו אותנו - תדעו לכם, אתם לא נוטלים ידיים ליד המיטה אתם לא יהודים.

מביאים 'הראשונים והאחרונים' בשם ההשטטות של הזוהר {להם היה כתב יד של זה} - שמי שלא שם נטילת ידיים ליד המיטה ממש חייב מיתה. והוא לא יכול ללמוד כל היום התורה שלו לא תורה, והתפילה היא לא תפילה.

מאת הרה"ח ר' יצחק וויצנהנדר שליט"א



שיחת חברים

ע"ם משנתו של מורינו הרב שליט"א

בתור בחור צעיר למדתי בישיבת ברסלב בני ברק. ואני רואה שם אברך שמקיים מה שרבונו אומר, תפלה בכוון, בניגונים, מחיאת כף, ריקודים, למוד תורה בכוון. לא הכרתי אותו, שאלתי מי זה? אמרו לי זה רבי אליעזר ברלנד.

כולם דברו דרשות יפות, דבורים יפים מאוד, אבל לקיים למעשה בפועל - אצל הרב ראיתי לא רק דבורים יפים, אלא הכל בפועל, הרבי אומר אז עושים, בלי קונצ'ים וחכמות. יש דרשות, ויש לקיים בפועל מה שרבונו אומר. וזה ראיתי אצל הרב כבר אז. וזה היסוד המרכזי של כל הדרך של מורינו הרב שליט"א

כל מדרגה ודבר שהרב זכה לה, מיד ניגש לזכות אחרים, בזכות זה זכה מורינו הרב לחולל הרבה מהפכות בחצר של רבינו הקדוש.

להתבודדות הרבה יצאו אבל זה היו יחידים, כל אחד בפני עצמו, והרב הראשון שהפך את זה לנחלת הכלל, כאשר היה מקרב אדם היה לוקח אותו לשדה, ואומר לו תהיה בלי בני אדם, תרים את העיניים להשם.

הרב היה לוקח בחורים לשדות, כמה כסף הוציא על זה? אין לשער! הרב היה לוקח מוניות והיה משלם מהכים שלו, כל לילה מונית לשדה בחצות.

כפשוטו מה ש"ספר רבי נפתלי, שאמר רבנו זכרוננו לברכה, שטוב היה שיהיה לאיש קשר סוסים. שישע בכל פעם עם בני הנעורים לתוך איזה יער וכיוצא. ושם ידברו יראת שמים, ויהיה להם התבודדות וכו', כי בשדה ייער טוב מאד להתבודדות".

שאלה - איך מתגברים על היריבוים ומחשבות לא טובות באמצע התפילה והלימוד, ואיך זוכים שלא יגיעו כלל?

תשובה - צריך להשתדל להימנע מדברים המביאים לידי כך, אמנם אי אפשר שלא יגיעו בכלל, כי לשם כך באנו לעולם, לעמוד במלחמה זו, ועיקר הדרך להתגבר הוא על ידי:

1) שעוסקים בתורה (וכשאינ יכולים אז לפחות להיות עסוק באיזה דבר מעניין, כגון ספר קריאה, נגינה ציור, וכיוצא בזה)

2) שמירת עיניים

3) שמחה (לא להיבהל מהמחשבות, ולא לעשות מהם עסק, רק לצחוק עליהם ולהמשיך הלאה בעניין ועיסוקך). לחזק את השמחה בכל מיני אופנים. העצבות והפחד מגביר את המחשבות.

שאלה - איך זוכים למתיקות התורה הקדושה והתפילה?

תשובה - יש בזה דרגות, וככל שהאדם מתקדש כך זוכה למתיקות, ועל כן יש להשתדל להתקדש, ואם עדיין לא זכה למתיקות מעצמו, יראה ללמוד ולהתפלל באופן שנותן לו חיות ושמחה וסיפוק והנאה.

שאלה - איך אני מגיע לידי סיפוק בלימוד התורה?

תשובה - על ידי שתקבע לעצמך יעדים, להגיע להספק מסוים (וכמובן שהיעדים יהיו ברי-השגה מותאמים ליכולותיך), שאז יהיה לך סיפוק ממימוש והשגת היעדים שקבעת.

'אדם לומד גמרא, יושב ליד הספר במשך שעות היום במשך שנה שלמה, אז יפתח לו המה. צריך לכון ב'אתה חונן לאדם דעת', 'השבינו אבינו לתורתך', להוריד דמעה. לא צריך להתיאש. רק לשבת וללמוד, ובסוף יפתח לו המה'.

כל התורמים והמסייעים יזכו לברכה אישית ממורינו הרב שליט"א 6148 *

מעשה שהיה

בוקרו של יום שישי, בעוד זמן לא רב השמש תשקע והשבת תפרוס את כנפיה על כל העולם כולו. על הגשר בכניסה לעיירה הקטנה 'מרחווע' עומד לו ר' נתן מברסלב כהלום רהם, כל תוכניות הנסיעה לרבינו השתבשה, הזכייה הגדולה להיות אצל הצדיק בחג השבועות, מוטלת איפא על כך המאזניים. הכל החל כאשר לקראת חג השבועות של שנת תקס"ז, התקבל מכתב כללי מרבינו שהה אז בעיר זאסלב לצרכי רפואת אשתו, בו הוא מבקש מכל אנשי שלומינו בלשון שאינה משתמעת לשני פנים: 'שלא ירום אחד מאיתנו את רגלו לבוא אליו על שבועות!' אולם גדולי התלמידים בראשם מוהרנ"ת ורבי נפתלי, כבר ידעו את דעת רבינו בכגון דא שאין צריך להיתפעל מהציזוי ועדיין יש לעשות כל אפשרות בכדי לזכות להגיע אליו למרות ההוראה.

160 ק"מ מפרידים בין ברסלב לזאסלב, והחסידים התחילו להתכונן לצאת בצוותא חדא לדרך הארוכה שבימים ההם ארכה כארבע ימים.

אם לא די ב'מניעה' זו מצד רבינו עצמו. הרי שעבור מוהרנ"ת הצטברו מניעות על גבי מניעות, שכמעט שמו לאל את כל ניסיונותיו לצאת לדרך. באותה תקופה התגורר מוהרנ"ת בעיר מאהליב בבית חותנו הגדול הגאון רבי דוד צבי אוירבך, משם התכונן לצאת לברסלב בכדי להצטרף לקבוצת הנוסעים. בדיוק באותם ימים הודיע רבי דוד צבי כי לאחר החג הוא מתכוון לנסוע לקרמניץ בעניני הרבנות, כאשר הוא ממנה את חותנו מוהרנ"ת למלא את מקומו ברבנות בעיר מאהליב. אך ר' נתן נשאר בהחלטתו שאי אפשר לשנות בשום מחיר שבועולם...

בעוד אנשי שלומינו עושים את דרכם, אך מוהרנ"ת עושה את דרכו אל רבינו הקדוש, אך כמו תמיד ה'מניעות' גברו והתעצמו עם צאתו מהעיר, העגלה איתה הוא נוסע זוחלת משום מה באטיות מרובה... כאשר בעל העגלה הסביר כי בעצם עגלה זאת גדולה למדי וצריך לפחות ארבעה סוסים בכדי לסחוב את העגלה הכבדה. אולם שני סוסים חלו, והוא השאיר אותם באחד הכפרים על אם הדרך בתקווה שכאשר הוא ישוב ילך לטפל בהם, וכעת הוא נשאר עם שני סוסים בלבד האמורים לעשות מלאכת ארבעת הסוסים יחדיו, בחוסר ברייה התנהלה הנסיעה בעצלתיים. כך שביום שישי סמוך לצהרי היום מצא את עצמו מוהרנ"ת עומד על הגשר בכניסה ל'מרחווע', במרחק רב מהיעד.

מוהרנ"ת התחיל לחשב את צעדיו, יודע הוא כי אם לא יגיע מבעוד יום לברסלב, שוב לא יוכל להתחבר עם הקבוצה הנוסעת לזאסלב, ובעצם תחסם לפניו האפשרות להמצא אצל רבינו בימי החג הקרבים.

מה עושה תלמיד נאמן של רבינו? נעמד איפוא בצד הגשר והתחיל להתבודד לפני השם יתברך! וכך מתאר זאת מוהרנ"ת בלשון קודשו: "וסמוך מאוד בכניסתי להעיר, בהיותי על הגשר דשם, עניתי ואמרתי 'רבונו של עולם הזמן לי בכאן עגלה עם ארבעה סוסים שתיסע לברסלב, ותקבל אותי בחינם!' והבעל עגלה שמע שאמרתי זאת".

כך מתאר מוהרנ"ת את השתלשלות הנס: "אחר כך נכנסנו לעיר ובאנו לתוך אנכניה, והבעל עגלה רצה להתמהמה שם ליתן מספוא לסוסים, ואני נטלתי ידי לאכול, ובין הנטילה לברכת המוציא ענה ואמר לי בעל העגלה: 'דבי נתן, תמילתכם נתקבלה!' כי הנה בשעה זאת באה עגלה עם ארבעה סוסים הנוסעת לברסלב, והסוחר הנוסע שם בוודאי יקבל אתכם בחינם, כי הוא מכיר אתכם..." כך הצליח לבסוף מוהרנ"ת להגיע לברסלב בעוד היום גדול בדיוק כפי שביקש בתפילתו, ובהמשך זכה להיות על חג השבועות אצל רבינו הקדוש. לימים יכתוב מוהרנ"ת ביומנו: "הארכתי קצת לבאר פרט נסיעה זאת - למען ידעו דור אחרון המניעות שעברו עלינו, ובכוחו הגדול זכינו לשברם. כי כל מה שכתבתי ממה שעבר עלי - כאלה וכאלה עברו גם על שאר אנשי שלומינו, שרובם ככולם היה להם מניעות עצומות ונוראות מלהתקרב לרבינו ז"ל, בפרט בתחילתם, ורבים נפלו ונתרחקו על ידי המניעות, ואבדו מה שאבדו, חבל על דאבדון. ואשרי להנשארים שהתגברו והתחזקו ושרבו כל המניעות ונדבקו ברבינו ז"ל, וזכו להם... ולדורותם ולכל בני ישראל, לעולמי עד ולנצח נצחים".



מאת הרה"ג ר' נחמן כהן שליט"א מו"צ דקהלחינו

דיני תפילה בציבור - חלק ב'

בדיני הצטרפות למנין מצד מקום \ כשאחד מהמתפללים נמצא מאחורי חלון \ מאחורי מחיצה \ בית כנסת בצורת האות ח' \ כשהחדר מחולק על ידי צורת הפתח בלי דלת \ הצטרפות למנין בגלריה

א': לכתחילה צריך שיהיו כל העשרה במקום אחד והש"ץ עמם. בשעת הדחק אפילו אם שנים מהמניין נמצאים מאחורי חלון אך שפניהם לבית הכנסת, דהיינו שהעומד בחוץ יכול לראות את הנמצאים בפנים מצטרפים עמם. אך צריך שגם יכלו לראות את פני החיצון בבירור. ויש מקילים גם באופן שאין רואים את הפנים של העומד בחוץ ברור, כגון, שעומד מאחורי מחיצה עם נקבים. ב': כשיש באותו חדר מחיצה עם רשת או עם אריגה מצטרף בדיעבד גם העומד מאחורי המחיצה למנין. וכשיש בלעדיו עשרה ומראה את פניו אפילו רק לאחד יכול מלכתחילה להתפלל מאחורי המחיצה ונחשב לתפילה בציבור. 1

ג': אם הבית הכנסת בנוי כצורת האות ח' ואין צורת הפתח באמצע כולם מצטרפים, גם אם אחד מהמתפללים נמצא בצד השני של צורת הח' כך שאין רואים אותו. 2

ד': בענין חדר ארוך שיש באמצעו צורת הפתח, סיפר לי אחד מאנשי שלומינו שבאחד הפעמים ששהו עם מורינו הרב שליט"א בחו"ל והיה שם מנין מצומצם בחדר ארוך מחולק על ידי צורת הפתח בלי דלת ביניהם, הקפיד מורינו הרב שבזמן השמונה עשרה וכל הקדישים יהיו כל העשרה בחדר אחד דווקא.

ה': אם עומדים להתפלל בחוץ במקום שאינו מוקף מחיצות, או במקום ציבורי גדול, כגון: בשדה תעופה כשרואים אחד את השני דינם כתפילה בציבור. אך צריכים להיזהר שלא יהיה ביניהם דבר טינוף, או צוואה, או שביל הרבים. 3

ו': באופן שיש בבית כנסת מנין, ובגלריה או בעזרת נשים יש גם כן מנין אך שהמתפללים למטה אינם יכולים לראות את המתפללים למעלה, וחלק מהמתפללים למעלה רואים את המתפללים למטה וחלק לא, הסתפקתי בזה האם כל העשרה שמתפללים למעלה נחשבים כמתפללים אם הציבור, ופוק חזי מאי עמא דבר שהמנהג בימים הנוראים שמתפללים ציבור גדול בגלריה ולא כולם רואים את הציבור שלמטה ומצטרפים עמם.

לשאלות בהלכה

ניתן למנות לבית ההוראה שע"י מוסדות "שובו בנים" חייגו 6148* שלוחה 0

לקבלת העלון במייל שלחו בקשה למייל:

3181480@gmail.com

ניתן להעביר שמות לברכה ושאלה למורינו הרב שליט"א חייגו 6148 *

סיפורי ישועות וניסים בזכות הפדיון למורינו הרב שליט"א

בין מאות השיחות שמתקבלות במשרדי הישיבה התקבלה שיחה מיהודי שהיה לו דין תורה שאחד תבע אותו לבית דין, והוא ידע שזה תביעה לא נכונה והוא צודק, אבל לא יכל לעשות כלום בכדי להוכיח את צידקתו, היות ואותו יהודי שמע על מורינו הרב שליט"א החליט להתקשר בשביל שיעבירו את שמו למורינו הרב שליט"א. ואכן מורינו הרב ברכו, כמה ימים לאחר מכן הוא פגש ברחוב את התובע שעד עכשיו היה מוד קשוח כלפיו, ופתאום הוא מאיר לו פנים ומחזקו ואומר לו אתה צודק, וכל התביעה שהיה לי עליך בטלה ומבוטלת.

דואים ניסים

**סיפורי
ישועות
וניסים
בזכות הפדיון
למורינו הרב
שליט"א**

אברך אחד שהרבה שנים לא
נולדו לו ילדים התקשר למשרדי
הישיבה בבקשה להעביר את
שמו כולל פדיון 52 כמניין בן
למורינו הרב שליט"א.

התשובה לא איחרה לבוא
שמורינו הרב שליט"א אמר
לשנות את שם אשתו ואמר
שיוולד לו בן בעזה"ת והברית
יהיה בחג השבועות, וכן הווה
בדיוק שבעזה"ת נולד לו בן
שמונה ימים לפני חג השבועות
והברית הייתה בחג השבועות
ומורינו הרב שליט"א היה סנדק.

**ניתן להעביר שמות
לברכה ושאלה
בכל התחומים
למורינו הרב
שליט"א
חייגו: 6148 ***

כל מי שיש לו סיפורי ניסים ודעות שיתפרסמו במדור זה שיפנה למייל: 3181480@gmail.com



הרבבות בהדלקה הגדולה של חסידי ברסלב בנשיאות מורינו הרב שליט"א



מורינו הרב מעלה את הלפיד באש



מורינו הרב ביריית חץ וקשת



מורינו הרב בכניסתו למתחם



התזמורת לכבוד רשב"י

שַׁבְּתֵי דַעַת

ליקוט מדברי מורינו הרב שליט"א - עניינה דיוסא

שבועות

וּוְסִפְרוּ לִפְנֵי רַבְּנוּ כְּעֶרֶךְ: "אֹמְרִים שֶׁהוּא אֶת הַמַּרְכָּבָה?" [זוֹהַר הָיָה 22 אֲלֵךְ מַרְכָּבוֹת יְרִיבוֹתִיִּם אֲלֵפִי שְׁנָאן עוֹד שְׁנֵי אֲלֵפִים]. אִזּוֹ בּוֹדִיטְשׁוֹבֶעֶר שֶׁהוּא בִּנְסָה לִמְקוּוֹה: "אֲנִי לֹא יוֹרְכָה, אוֹתָהּ מַרְכָּבָה

שראה יחזקאל אני רוצה לראות את כל המרכבה בשלימותה!"

כשמעמע זאת רבנו גער בהם: "מה זה כאן, צריכים להאמין בכל מה שמסופר על הצדיקים!" וגער בהם רבנו ז"ל ואמר: היפלא בעיניכם, מה יש? הלא גם יחזקאל היה בן אדם! אז ר' לוי יצחק מברדיטשוב הוא כמו יחזקאל הנביא! רבינו גילה לנו שהברדיטשובער היה בדרגת יחזקאל.

בחג השבועות כל אחד לפי ההתקדשות שלו, לפי השמירת-עייניים שלו כך הוא זוכה ללוחות!!! כל אחד זוכה ללוחות אחרים, אחד מעולם העשייה, אחד זוכה ללוחות מעולם היצירה, אחד זוכה ללוחות מעולם הבריאה, ויש מי שזוכה ללוחות מעולם האצילות...

כל ספירת העומר הוא כדי שנגיע למתן תורה - חג השבועות ואז שיהיה 'פסקה זוהמתם', שנוכל לשמוע את עשרת הדברות. . . שכבר כל עם ישראל יוכל לשמוע את עשרת הדברות. - - -

בחג השבועות, בכח האש של מתן תורה נשרפים

כל הקליפות! כשבאים לתשעה וארבעים יום לעומר, זוכים ל"ט שיערי בינה ובחג השבועות עולים לשער החמישים. ואז יוצא האש. אש להבה, אש ששורפת את כל הקליפות - - שזה מבואר בפסוק: "כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחון"

מה זה סיחון? זה התפילות! כמו שהזוהר הקדוש אומר שסיחון זה השיחות וההתבודדויות, שאדם צריך כל לילה לקום חצות, ללכת לשדה. שלא יעבור יום שהוא לא הולך לשדה, לא יעבור יום שהוא לא קם חצות, זה "סיחון" - השיחות והתפילות שהם שורפות את כל היצר הרע. כי היצר הרע בוער בשבעים מדורות, היום זה כבר בוער במיליארד מדורות. ואיך שורפים את היצר הרע? על ידי שהולכים לשדות, קמים חצות, בוכים להשם, צועקים להשם.

וזה "כי אש יצאה מחשבון להבה מקיית סיחון" - שבשבועות יוצאת אש להבה, אש קודש ששורפת את כל הקליפות. וזה האש של מתן תורה... ומי שזכה לקיים "אל תגשו אל אשה" הוא יזכה לראות את האש להבה בוערת מסוך העולם ועד סופו, אש של מתן תורה ששורפת את כל העולם."





ליקוט מדברי מורינו הרב שליט"א - עניינא דיימא

שבועות

מסופר שבחג השבועות באו וסיפרו לפני רבנו הקדוש בתמיהה על הברדיטשובער: "אומרים שהוא לא מוכן ללכת למקוה בלי לראות את המרכבה?" [זוהר החדש ביתרו אומר שבמרכבה היו 22 אלף מרכבות כמו של יחזקאל - וירא אלקים ריבוניים אלפי שנאן ריבוניים זה 20 אלף ואלפי זה עוד שני אלפים] אז באו והתפללו שאומרים על הברדיטשובער שהוא עושה אולטימטום לפני שהוא נכנס למקוה: "אני לא נכנס למקוה בלי לראות את המרכבה, אותה מרכבה

שראה יחזקאל אני רוצה לראות את כל המרכבה בשלימותה!"

כששמע זאת רבנו גער בהם: "מה זה כאן, צריכים להאמין בכל מה שמסופר על הצדיקים!" וגער בהם רבנו ז"ל ואמר: היפלא בעיניכם, מה יש? הלא גם יחזקאל היה בן אדם! אז ר' לוי יצחק מברדיטשוב הוא כמו יחזקאל הנביא! רבינו גילה לנו שהברדיטשובער היה בדרגת יחזקאל.

בחג השבועות כל אחד לפי ההתקדשות שלו, לפי השמירת-עיניים שלו כך הוא זוכה ללוחות!!! כל אחד זוכה ללוחות אחרים, אחד מעולם העשיה, אחד זוכה ללוחות מעולם היצירה, אחד זוכה ללוחות מעולם הבריאה, ויש מי שזוכה ללוחות מעולם האצילות. . .

כל ספירת העומר הוא כדי שנגיע למתן תורה - חג השבועות ואז שיהיה 'פסקה זוהמתם', שנוכל לשמוע את עשרת הדברות. . . שכבר כל עם ישראל יוכל לשמוע את עשרת הדברות - -

בחג השבועות, בכח האש של מתן תורה נשרפים

כל הקליפות! כשבאים לתשעה וארבעים יום לעומר, זוכים למ"ט שערי בינה ובחג השבועות עולים לשער החמישים. ואז יוצא האש, אש להבה, אש ששורפת את כל הקליפות - - שזה מבואר בפסוק: "כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחון"

מה זה סיחון? זה התפילות! כמו שהזוהר הקדוש אומר שסיחון זה השיחות וההתבודדויות, שאדם צריך כל לילה לקום חצות, ללכת לשדה. שלא יעבור יום שהוא לא הולך לשדה, לא יעבור יום שהוא לא קם חצות, זה "סיחון"! - השיחות והתפילות שהם שורפות את כל היצר הרע. כי היצר הרע בוער בשבעים מדורות, היום זה כבר בוער במיליארד מדורות. ואין שורפים את היצר הרע? על ידי שהולכים לשדות, קמים חצות, בוכים להשם, צועקים להשם.

וזה "כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחון" - שבשבועות יוצאת אש להבה, אש קודש ששורפת את כל הקליפות. וזה האש של מתן תורה. . . ומי שזוכה לקיים "אל תגשו אל אשה" הוא יזכה לראות את האש להבה בוערת מסוף העולם ועד סופו, אש של מתן תורה ששורפת את כל העולם.

עד שיבוא אליהו ויאמר למי המנה למי המתאיים. והרי אליהו איננו אלא עד אחד, והתורה אמרה 'על פי שניים עדים יקום דבר'!

ושתקו כולם, ולא ענו דבר, וגם רבינו ז"ל ישב ביניהם, ויהי כמחריש, אך הכרת פניו ענתה בו שאין הקושיה מקובלת אצלו והפצירו ברבינו, והשיב להם כלאחר יד 'הלא אמרו רבותינו (עדויות פרק ח') 'אין אליהו בא אלא לקרב המרחוקין, היינו לרחק השקר ולקרב אמת כי אמרו רבותינו (שבת קד.) 'שקר מקרבין מיליה, אמת מרחקין מיליה', נמצא, שכשיבוא אליהו ויקרב העולם אל מידת האמת, אז ממילא לא יצטרכו לעדות כלל, רק השקרן בעצמו יודה על האמת - ששלו המנה ושל חברו המתאיים. וענו כולם ואמרו: 'ישר'!

חתניו היו רבי יהודה מאיר שפירא משיפוטובה - בנו של רבו רבי פנחס מקוריץ, ורבי ישראל יהודה לייב מקרסנה.

הרה"ק משיפוטובה נסתלק למרומים בטבריה, בג' סיוון תקס"א. קברו נכרה בבית החיים בעיר, סמוך לקברו של רבי נחמן מהורוד נקה שנסתלק שלושים ושש שנים לפניו. על קברי שניהם משתרעת עד היום מצבה אחת משותפת.



בעקבות אנ"ש בדורות עברו

רבי יעקב שמשון שפירא משיפוטובה

נולד לאביו ר' יצחק, מצאצאי ר' שמשון מאוסטרפולי והמהר"ל מפראג. הוא היה מגדולי התלמידים של המגיד ממעזריטש ורבי פנחס מקוריץ - שאחר כך הפך למחותנו. כמו כן יצק מים על ידי ר' ברוך ממעזריטש.

כיהן כאב בית דין בסלאוויטה, שפטיבקה, אומן, ובאר. הוא נודע בלמדנותו ובחריפותו ולכן הוטל עליו להפיץ את בשורת החסידות אצל רבנים ידועים. בעקבות כך הגיע גם אל רבה של פראג, בעל ה'נודע ביהודה'. ועוד רבים אשר קירבם לחסידות.

כל מי שיש בידו מסמכים, תמונות, מכתבים,

וכל דבר אחר שקשור ל'שובו בנים'

נשמח אם ישלח לנו

בפקס: 073-2404964 או במייל

3181480@gmail.com

או במספר: 03-30-80-765 - ארכיון 'שובו בנים'.

